

Sonet.

Očaku Jakopu je bil uteha
Na stara leta sin najmlaji,
Odkar sinove pri ovčarski staji
Zavisti zapeljala je pregreha.

Ne sina, slogo bratje so prodali,
Zato mi pusta zdi se domačija,
V srce sovražstvo mene bridko žali.

Solzá oko točiti ne preneha,
Po izgubljenem vedno toži raji;
Pustó očaku je v domačem kraji,
Nihče na ustni mu ne zvabi smeha.

A vsega vzela ni zavisti zmija:
Saj v srcu vzori so mi še ostali
In vzorov hčerka — mlada poezija.

F. S. Finžgar.

Sonet.

Iz kletke si ušel, moj ptiček zlati,
Ker solnca žarki so te zapeljali,
Ko v kletko so vabljivo ti sijali,
In šel iskāt veselja si med brati.

Mamljivi žarki opotečne sreče
Po svetu marsikoga so zvalili
In mu obetali ime slovēče.

Veseli pridružil si se vrabcev jati.
A varal te je lastni rod! Smejali
Hudobno so se ti in te kljuvali.
Mirú si v kletki moral spet iskati.

A vsi obeti so se razkadili,
Srce nazaj prinesel je trepeče,
In pa zavest, da so ga prekanili.

F. S. Finžgar.

Kočevje.

(Spisal Viktor Steska.)

(Dalje.)

Turški boji so pojenjali, paše so bili ukro-
čeni, a napadi turških in neturških roparjev so
se vedno ponavljali. Tak napad je znan iz leta
1776. Okrajno glavarstvo je zapovedalo, naj
se natanko pozvé število napadenih oseb, njih
škoda oceni in to poroči v teku tedna. Vojaške
čete so iskale roparjev, toda ti so se dobro po-
skrili v gostih šumah. Vojaško poveljništvo je
torej sprožilo izvirno misel, naj oskrbnništvo redi
velike pse, ki bodo razbojnike odganjali. To
se menda ni obneslo, zakaj napadi niso prene-
hali. L. 1821. so vlomili v osilniško župnišče
in 15. vel. srpana 1826. celo v mesto. Ob 9. uri
se je priteplo trinajst oboroženih množ. Iz bla-
gajne so vzeli najmanj 971 gld. Prebita železna
vrata se še sedaj lahko vidijo. Ti tatovi so imeli
po več samokresov, sabelj in turških handžarov.
V mestu so tri množ postrelili, med njimi vodjo
zemljiške knjige J. N. Regnarda. Po dolgih bradah
in čokasti postavi so sploh sodili, da so bili Vlahi
ali Bošnjaki.

Knez Henrik si je prizadeval ustanoviti v
Kočevju stolico ranocelnika ali zdravnika. Ker

so se pa Kočevci izrekli, da za njegovo usta-
novitev zemljišče ne more dati treh goldinarjev,
zaspala je ta reč. Ta knez je tudi prepovedal
kmetom prodajati iz grajščinskih gozdov škodljive
zunaj grofije.

Henrikov prvorojenec Karol Jožef Anton je
zavladal po očetovi smrti l. 1783. Takoj je sam
prišel z Dunaja na Kočevsko, da bi zaslišal pod-
ložnikov tožbe. Napravil je zapisnik 91 tožeb,
katere je deloma sam rešil ali pa dal oskrb-
ništvu v preiskavo. Poskusil je tudi izpolniti
cesarjevo željo, da bi se kmetje odkupili, pa se
mu ni posrečilo. Tudi on se je trudil, da bi se
nastavil zdravnik. Ob njegovem času so delali
cesto s Poljan proti Ribnici. Iz nekega oskrb-
nikovega poročila se dá posneti, da je l. 1789.
stal funt govedine šest soldov, teletine pa sedem
soldov.

Knez Karol je odstopil po sedemletni vojski
šlezijski Münsterberg in Frankenstein pruskemu
kralju Frideriku Viljemu za 100.000 gld. Cesar
Leopold II. ga je vrh tega odškodoval z diplomo
dné 11. listop. l. 1791., vsled katere je kočevska